

LA SOSPITA ESTÀ SERVIDA

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 15 pàgines -

Repartiment per ordre d'aparició:

- 1- CUINER / A
- 2- MESTRESSA (o Patró)
- 3- CLIENTA Cèlia
- 4- CLIENTA Laura
- 5- DAMA DE COMPANYIA
- 6- GUARDAESPATLLES
- 7- FOTÒGRAF / A
- 8- PRINCESA
- 9- METGE / SSA
- 10- DETECTIU (noi o noia)

Una sala de restaurant. Tres tauletes de dues persones amb les seves cadires.

Per la dreta s'arriba del carrer. Per l'esquerra es va als lavabos i a la cuina.

ESCENA 5**(...)**

La metgessa pren el pols de la princesa.

DAMA : — (*desesperada*) **Déu meu! Senyora, per favor!**

MESTRESSA : — **Que no es mori aquí, pel que més vulgui!**

La metgessa mira els ulls i la llengua de la princesa.

LAURA : — **Com es troba?**

CÈLIA : — **Se salvarà?**

FOTÒGRAFA : — **Què li passa?**

Entra la cuinera.

CUINERA : — **Està viva?**

METGESSA : — **De moment sí. Ajudeu-me a estirar-la aquí sobre.**

La cuinera enretira ràpidament els plats a una altra taula. Aixequen la princesa a l'horitzontal entre totes per ajeure-la damunt la taula. Just en aquell moment entra per la dreta la inspectora, fent avançar el guarda espalles a punta de pistola.

ESCENA 6

INSPECTORA : — **Que ningú es bellugui! Sóc la inspectora Alsina. Us he enganxat a tots in fraganti bellugant el cadàver. Això comença fatal!**

Tothom es queda petrificat, amb la princesa als braços.

METGESSA : — (*neguitosa*) **És per, és per, és perquè respiri millor.**

INSPECTORA : — **Perfecte! Un cadàver que respira! Encara pitjor!**

METGESSA : — **L'hauríem de deixar aquí sobre, que sinó ens caurà.**

- INSPECTORA** : — Deixeu-la aquí sobre immediatament! I vostè qui és?
- METGESSA** : — (*molt nerviosa*) Sóc la la... la la... la la la...
- INSPECTORA** : — Ah, és cantant?
- FOTÒGRAFA** : — És la metgessa.
- INSPECTORA** : — Doncs ningú no ho diria. I quin és el seu diagnòstic?
- METGESSA** : — Encara no ho sé... Potser és un en... potser és un en...
- INSPECTORA** : — Un nen? Què li han donat el títol de metgessa a una tómbola, a vostè? Jo li veig totes les característiques del gènere femení.
- METGESSA** : — Vull dir que potser és un en...verinament.
- Segueix un silenci. Tothom es mira.
- INSPECTORA** : — Mag-ní-fic! Això m'agrada. Queden tots detinguts com a sospitosos
- CUINERA** : — Sí, home; i què més!
- LAURA** : — Però què diu?
- CÈLIA** : — Això no pot ser!
- MESTRESSA** : — Quin escàndol !
- GUARDAESP** : — Té gràcia la cosa!
- DAMA** : — És inadmissible.
- FOTÒGRAFA** : — Una situació absurda.
- METGESSA** : — Però escolti; si jo no la conec, aquesta dona! No he tingut mai cap relació amb ella!
- INSPECTORA** : — Mmmm? Testimonis?
- DAMA** : — Mentida! Quan ha entrat al restaurant s'ha assegut al costat de la princesa fent veure que era una equivocació!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com